

[Ministeren for kulturelle anliggender]

sen fra januar 1980 – og dette svar kom først i juli 1980 – nogen forslag til konkrete forandringer, men nok nogle principielle overvejelser. Derfor udbad ministeriet sig i august 1980 en begrundelse hos alle de hidtil repræsenterede institutioner og organer i repræsentantskabet af deres opfattelse af spørgsmålet om fortsat medlemskab. Besvarelserne er imidlertid indløbet meget langsomt, og de sidste kom først i december 1980; fra nogle er der slet ikke kommet svar. Sideløbende hermed kom der dog en række ansøgninger om medlemskab fra institutioner og foreninger, der ikke hidtil havde været medlemmer, herunder ikke mindst fra det rytmiske område, hvis repræsentation med rette skulle føres i det nye repræsentantskab.

Disse forhold og især disse forsinkede besvarelser har ført til, at den endelige beslutning om sammensætningen af det nye repræsentantskab først har kunnet træffes med udgangen af december 1980.

Arne Melchior (CD):

Dette spørgsmål er stillet af undertegnede, som jo er kulturpolitisk ordfører for et parti, der i høj grad er vant til at bakke kulturministeriet og den til enhver tid siddende kulturminister op. Nu drejer det sig om musik, og jeg må nok have lov til at sige efter at have hørt svaret, at det er en lidt langsom symfoni; det er i hvert fald den langsomme sats, vi spiller. Ministeren siger, at det er de forskellige organisationer, der har været længe om deres svar. Jeg troede faktisk, det var ministeren, der var dirigent i det orkester. Det er et år siden man har henvendt sig, og de pågældende, som er blevet adspurgt, må jo have vidst, hvis de ikke er blevet gjort direkte opmærksomme på det, at det gamle repræsentantskabs funktionsperiode udløb 30. september 1980. Derfor kan jeg ikke fatte, at man, når man et par måneder derefter, når der altså er gået mere end et halvt år efter, at forespørgsel er rejst, ikke har fået svar, ikke enten rykker med en deadline eller simpelt hen disponerer, som kulturministeren finder rigtigt. Jeg synes, det er ret kuriøst.

I det lovforslag, vi i øjeblikket har til behandling, forslag til lov om ændring af lov om musik, er det første, kulturministeren foreslår, en ændring af ordene »kan nedsætte« til »nedsætter«, og det blev klart ved frem-

sættelsen og under debatten slået fast, at det ikke bare er en mulighed eller en ret, man har, men en pligt, og herom er lovens ord i § 9 ganske klare, nemlig »til at følge musikrådets virksomhed nedsætter ministeren . . .«. Det er altså ikke noget, ministeren eventuelt kan gøre eller kan gøre, når man synes, tiden er inde, og besvarelserne er indløbet, men der skal findes et sådant repræsentantskab. I bemærkningerne til lovforslaget står der, at »repræsentantskabet har virket efter sin hensigt, og der foreslås ikke ændringer i bestemmelserne om dets sammensætning og virksomhed«. Dette fik folketinget forelagt med dato 16. december 1980. Altså på et tidspunkt, hvor der var gået næsten 3 måneder, uden at et sådant repræsentantskab overhovedet havde eksisteret, meddeler kulturministeren folketinget, at det fungerer udmærket.

Jeg synes, vi må se at komme til en allesgats og få den sag på plads. Det er helt uacceptabelt, at en lovfæstet ting, om hvilken ministeren udtaler sig positivt, i virkeligheden uden meddelelse til kulturudvalget og til folketinget i månedsvis har fået lov til ikke at eksistere.

Mette Madsen (V):

Der var én ting, vi ikke fik et helt klart svar på, og det synes jeg er det helt centrale i spørgsmålet. Har der intet musikrepræsentantskab været, eller har man bedt det første repræsentantskab om at fungere, indtil man efterhånden havde fundet frem til, hvem der skulle være medlemmer af det nye? Altså, har der simpelt hen ingenting været, eller har man bedt det første om at fungere, indtil det nye blev udpeget?

Ingerlise Koefoed (SF):

Mit spørgsmål kan vel betragtes som en fortsættelse af fru Mette Madsens spørgsmål. Jeg vil spørge, om det ikke er skik, når man laver lovændringer, at man forelægger det f. eks. for et repræsentantskab som dette, altså om ministeren ikke finder det forkert, at der ikke har været noget repræsentantskab inde i den tid, hvor man har færdiggjort det lovændringsforslag, vi behandler i denne tid her i folketinget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):